

Johan Bojer:

IZSELJENCI

Ali bo mogel po tem dnevu spet komu pogledati v oči? Vsekakor se ni mogel vsemu in vsem rogati. Samo sedel je tam in povešal glavo. Kaj je res vedel, kako je bilo z njim? Nenadoma je vstal in rekel: "Mislim, da smo doživeli stvari, po katerih prav za prav šele prav spadamo skupaj. Nihče od nas ne bo tega pozabil. Po vsem tem bomo odslej kakor bratje in sestre. Nekdo od nas pa, mislim, zasluži pohvalo. Ola namreč. Obnašal se je kakor mož!"

Ola? Tega Ola ne razume. Kaj je bilo nekaj tako posebnega, če se ni obnašal kakor ženska? "Da in niti zahvalila se ti nisem," se je nasmejljala Karen in mu ponudila roko. "Da, res," in tudi Kal mu je dal roko. Elza se samo smehljala.

Erik pristavi, da kar se tiče živeža za zimo, ima še nekaj denarja. Vrnili mu ga bodo, ko bodo bogati. Gledajo ga, saj so mu že brez tega veliko dolžni. Ampak Eriku se zdi, da je šlo vse izvrstno. In nazadnje zaključiti s tem, da pravi, da ima še nekaj kosov čokolade in mleka v latvicah in vedrih. Naj mu ženske pomagajo pri kuhi in potem naj pridejo vsi v kočo in popijejo skodelico čokolade.

Nekaj dni pozneje hodi Kal spet za svojim plugom. Prerija krog in krog njega je črna in zdaj pa zdaj vzdigne veter iznad nje temne oblake pepela.

VI

Eriku Fossu sta se izgubila dva vola. Z Mortenom Kvidalom hodita po preriji in ju iščeta, iščeta. S seboj imata puške, ali zdaj po požaru ni kaj veliko streljati. In volov ne najdeta. Ko hodita tako ob reki, nenadoma obstaneta in v nekaj zastmirata. Pred njima je nasut grič in na njem ležijo v polkrogu človeške lobanje. Solnce in dež in divje živali so obrale meso, prazne očesne votline strme v njiju. Stojita in gledata. Nazadnje pravi Erik: "Zdaj vem." — "Kaj veš?" — "Indijanci so. Ti pokopujejo na ta način svoje glavarje. To tukaj je grob." — "Kaj mi poveš." — "Zdi se, da je že zelo star." — "Hm, kaj takega!"

Erik Foss si je mislil svoje. Od tistih dob, ko so boji z Indijanci minuli, so se sicer rdečkasti umaknili iz Dakote v tiste kraje, ki jim jih je določila vlada. Ampak zdaj pa zdaj so se odpravili na pohod k grobovom svojih očetov in ni se jim smelo zaupati. To sosodstvo mu ni ugajalo. Gotovo so bili Indijanci, ki so odpeljali njegove vole. Če se bodo le zadovoljili z njimi.

"Poslušaj," pravi, "drži o tem jeziku za zobni!"
"Da, ali zakaj?"
"Saj poznaš ženske. Ni treba, da se spet prestrašijo."

Potem je bilo treba nekega dne odpotovati v mesto. Stire vozovi so zadostovali za ves pridelek, ki so ga imeli prodati vsi skupaj. Ženske pa so razen tega pripravile še masla in jajc. In tudi to se je dalo spraviti v denar.

Sicer je Ola svoji ženi obljubil, da se ne bo peljal v mesto, ali čim bolj se je bližal dan odhoda, tem huje mu je bilo. Hodil je okrog in se rotil, da ne pojde. Oral je in delal in se neprenehoma rotiti: "Ne grem." Ali v njem se je spet zbiral neki čudni pritisk, ki si je moral dati duška. In mu je govoril: "Moraš oditi." — "Ne grem," je ponavljal Ola in priganjal vole. "Moraš," mu je govoril notranji

glas. Vso večnost je hodil tukaj okrog in bil skupaj z enimi in istimi ljudmi in gledal zmeraj isto črno prerijsko površino. Oh, Oh! "Moraš." — "Ne grem, za vraga!" — "Moraš," za vraga, moraš!"

Tisto jutro, ko so hoteli drugi odpotovati, je vstal, še preden se je zdanilo, in pričel iskati nedeljsko obleko. "Kam greš?" je vprašala Elza. "Ah, saj moram vendarle v mesto." Ona je molčala. "Zamenjati moram enega vola, morebiti mi pade pri tem nekaj dolarjev v roko. Prisluzeno je prisluzeno." Ona ni rekla nič. Prosjati ni hotela. Pa saj je vedela, kaj se bo zgodilo.

Niso bile majhne stvari, ki so jih možki morali oskrbeti. Okenške šipe za kočice, moko in drugi živež, šivanke in sukanec in veliko drugih majhnih stvari za ženske. In še svetilke in olja za zimo. Sreča, da je Erik Foss šel z njimi. On je imel pač še nekaj šilingov.

Ko se je svitalo, so se zbrali pri Eriku. "Srečno pot." Ženske so jih nekaj časa spremljale, potem so obstale in gledale in gledale za vozmi, ki so počasi izginjali v mračni puščavi pod rdečkastosinjim nebom. V zadnjem trenotku sta morala fanta iz Skareta steči za njimi in jih dohiteti. Pozabili so jim bili še nekaj naročiti.

Morten Kvidal je sedel na kozlu in pel. Nazadnje je vendarle potoval na pošto. Le kaj ga je čakalo tam po toliko mesecih? Ola je pel glasneje. V sebi se je seveda malo sramoval, pa to se je dalo udušiti s petjem. Tistega dne, ko je bil zapustil ječo, mu je bilo komaj lažje pri duši. Že samo to: videti ljudi, slišati ropot vozov v mestu, videti luči v izložbah, slišati smeh veselih ljudi. In on sam? Samo videti in slišati je hotel, niti pomislil ni na požirek žganja. Elza? Seveda, ostala je sama. Ali zmenil se je bil z deklicami iz Skareta, da bodo kdaj pa kdaj pogledale k njej. Ni maral več misliti o tem. Pel je. Per Foll je hodil zamišljeno zraven voza. Teško se je bilo ločiti od Ane. V mestu je hotel čisto na skrivaj kupiti nekaj malega zanjo, od njegove strani naj bi bilo vse odpuščeno. Kako lepa je ven-

V BLAG SPOMIN
OB DRUGI OBLETNICI SMRTI
NAŠEGA DRAGEGA
MOŽA IN BRATA

JANEZA JAKLIČ

ki nas je za vedno zapustil dne 3. decembra 1971

Srčno ljubljeni nam Janez, šel prezgodaj si od nas, si v večnost se preselil, kjer pri Bogu pros' za nas.

Zalujoči:

ROZI — žena
Sestra ANA PETRIČ
z družino v Clevelandu,
sestre in brat z družino v Evropi.

Cleveland, O. 3. decembra 1973.

dar bila, ko sta se poslavljala. Zadnji je hodil Erik Foss in čutil je na sebi vso odgovornost. Zima je dolga, treba je bilo misliti na vse. Stirinajst dni bo trajalo potovanje v mesto. In tam zunaj v divjini leži šest koč brez obrambe. Kaj, če pridejo Indijanci!

Elza jih je nekaj časa sprem-

NIXONOV PRIJATELJ CHARLES "BEBÉ" REBOZO, bankir v Floridi, je zadnje čase velikokrat omenjan v časopisu in v drugih sredstvih javnega obveščanja.

ljala. Bila je bleda, ali neprenehoma je mahala z robcem. Nihče ni smel slutiti, da med njo in Olom ni bilo vse v redu. Ko se je poslovila od drugih žensk, je šla počasi proti svoji kočici. Prvič bo popolnoma sama. Lahko bi bila prosila Karen Skaret, da bi poslala k njej katero od deklic. Pa ni hotela pokazati strahu. Ola je prav dobro vedel, da se otrok, ki ga je pričakovala, lahko vsak trenutek oglasi. Kljub temu pa je bilo močnejše to, kar ga je zdaj spravilo z doma. Sel je svojo pot. Tako je, Elza. S tem človekom si poročena.

Dan je bil dolg. Ali naj bi se jokala ali smejala? Bolj in bolj jo je mikalo, da bi storila nekaj obupnega. Vedela je, da so drugi že nabrali kravjih odpadkov za kurivo preko zime. Ola seveda ni bil utegnil. Zato je zdaj sama iskala lopato in samokolnico in šla na delo.

Treba jih je bilo zložiti ob steni hleva, da bi se posušili. Toliko je vedela tudi ona, čeprav je bila hči polkovnika. Samokolnica, naložena do vrha, je težka in križ boli. Ali ni bilo tole od nje zelo neprevidno, prav zdaj? Ah, naj le bo! Če Ola

najde njo in otroka mrtva, ali se mu ne bo zgodilo prav? Ola, kdo je prav za prav Ola? Ali je več kot samo šala, da je poročena s tem človekom.

(Dalje prihodnjič)

— Ameriški farmarji dobijo eno tretjino dohodka od živinoreje.

DARUJTE
ZA
TISKOVNI SKLAD
AMERIŠKE DOMOVINE!
PODPIRAJTE
NASO
SLOVENSKO USTANOVU!

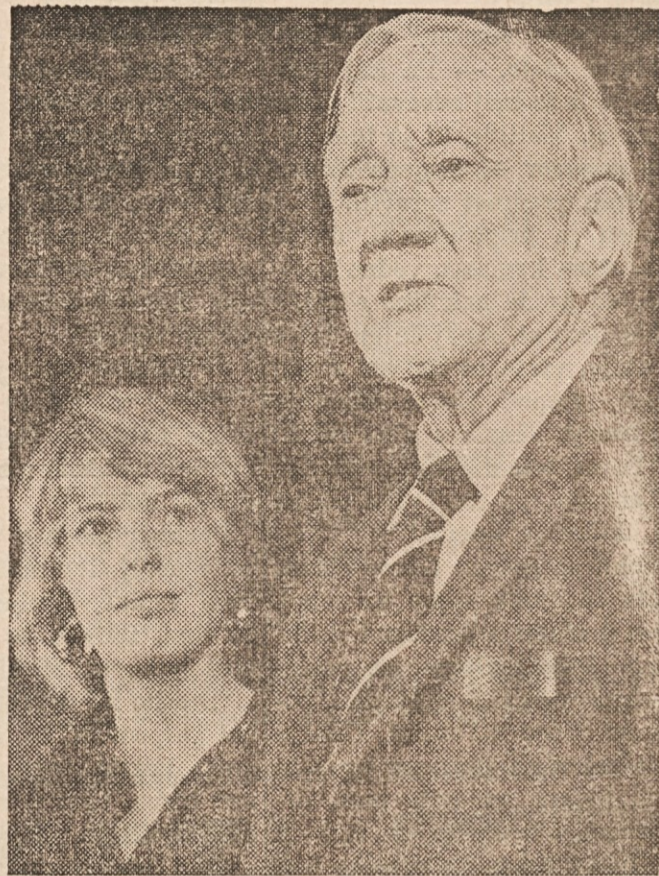

Save money
and time this
Christmas!

Call 361-4088
NOW!

Insert a personal Season's Greetings Ad in the super Christmas issue of American Home on Friday, Dec. 14. Personal ads are only \$3 each, 2 columns by 1 inch. Ad will include words: Merry Christmas and Happy New Year* plus your name and address.

Call 361-4088 weekdays between 8 a.m. and 4 p.m., and Saturdays 9 a.m. to 12 noon for quick service.
OR, mail your Ad requests to Frank Zupancic, Ad Dept., American Home, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. 44103.

DALJ KOT KDORKOLI PRED NJIM! — William O. Douglas je dalj član Zveznega vrhovnega sodišča kot kdorkoli pred njim. Imenoval ga je predsednik F. D. Roosevelt leta 1939.

BOŽIČNA IN NOVOLETNA VOŠČILA

DRAGI ROJAKI IN ROJAKINJE!

Ce ne boste razpošiljali voščilnih božičnih kart, voščite božič in novo leto v našem slovenskem dnevniku Ameriški Domovini. S tem boste podprli dobro stvar, si olajšali delo in stroške. Naročite čestitke pismeno, telefonično ali osebno. Storite to čimpreje, bo boljše za Vas in za nas. Božična številka bo izšla 14. decembra.

Se priporočamo in hvala v naprej!

AMERIŠKA DOMOVINA

POZOR!

POZOR!

ODPRTA JE NOVA TRGOVINA na St. Clairu, v kateri je velika zaloga vseh vrst slovenskih plošč in Eight Track Tape z bogato vsebino pesmi, ki bodo razveseljevale Vaš dom. Izkoristite priliko in za Božič kupite darilo, ki ga bo vsakdo vesel in v trajen spomin na Vas.

V novi trgovini "TRIGLAV IMPORTS" Vas z veseljem pričakujejo in želijo VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

TRIGLAV IMPORTS

7208 St. Clair Avenue, Cleveland

Odperto vsak dan od desete ure

dopoldne do osmih zvečer

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

VAM TISKA

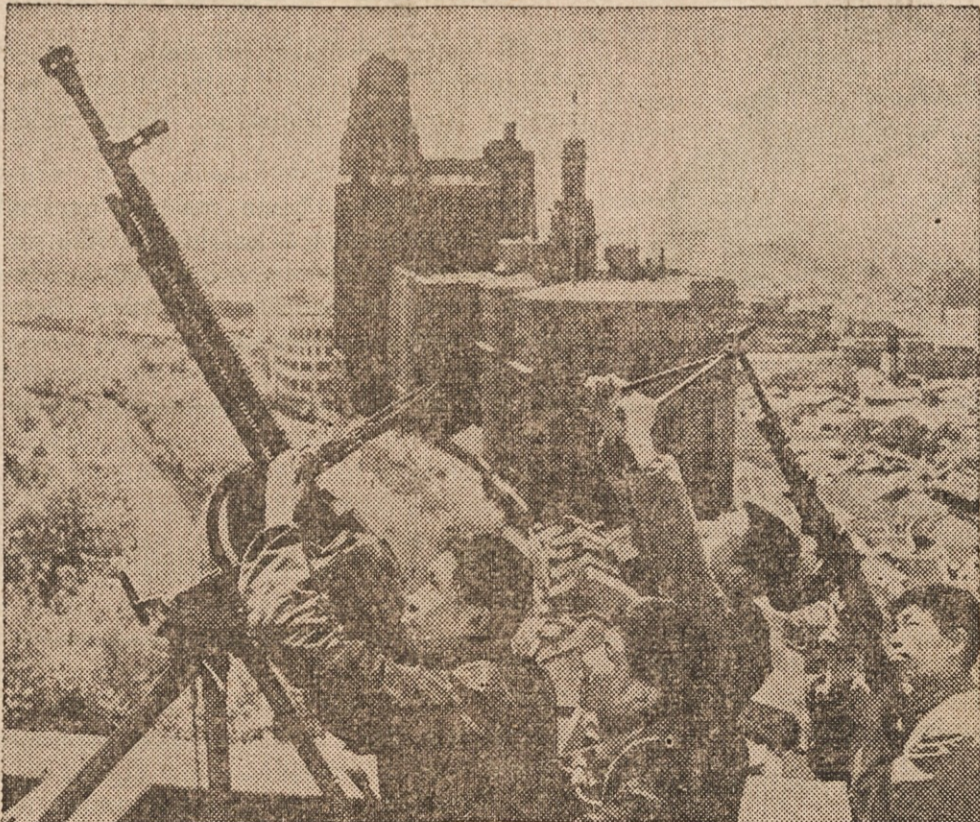
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

CIVILNA OBRAMBA — Kitajska hoče biti pripravljena na vse slučaje nevarnosti. Ljudska milica se redno vežba tudi v letalski obrambi. Na sliki vidimo oddelek milice na strehi poslopja v Šanghaju.